

Farsi: Ears Tingling and Treasure in Clay Jars

(Preached by Cheryl Williams at Footscray Baptist, June 2nd, 2024 - 1 Samuel 3:1-11 & 2 Cor 4:5-12)

Footscray گزگز گوش و گنج در کوزه های سفالی (موعظه شده توسط شریل ویلیامز در ژوئن 2024 - اول سموئیل 3: 1-11 و 2 قرن 4: 5-12) به ساموئل گفته می شود 2، که او چیزی از خدا خواهد شنید که گوش همه کسانی را که آن پیام را می شنوند گزگز می کند. گوش ها گزگز می شوند، نمی دانم این عبارت چه معنایی دارد. آیا این بدان معناست که هر چه می شنویم توجه فوری ما را جلب می کند؟ آیا چیز جالبی خواهیم شنید؟ آیا چیزی غیر عادی خواهد بود؟ آیا ما را به عمل ترغیب خواهد کرد؟ آیا این ما را به اشتراک گذاشتن هر چه خبر سوق می دهد؟ پل روشی کمی متفاوت برای صحبت در مورد پیامی دارد که گوش سوزن آور، جذاب و غیر عادی خواهد بود و ما را به اقدام و به اشتراک گذاری آن پیام تشویق می کند. پولس در مورد گنج در کوزه های سفالی صحبت می کند. گنج در گلدان های سفالی. گنج در ظروف سفالی. در زمان های قدیم، در زمان حضرت عیسی و در بسیاری از نقاط جهان از کوزه های سفالی استفاده می شد. آنها برای اهداف زیادی در زندگی روزمره استفاده می شدند. آب و روغن را نگه داشتند. آنها حاوی آرد یا دانه بودند از آنها برای پخت و پز استفاده می شد. شاید چراغ های نفتی برای روشنایی در آنها وجود داشت. گاه حاوی اسناد با ارزش و گاه حاوی سکه بودند، اما هدف اصلی آنها معمولی تر بود و هر روز استفاده می شد و هدف کاربردی داشت. آنها متداول بودند و اغلب به راحتی می شکستند، و از برخی جهات فقط محتوای آن را برای مدت کوتاهی نگه می داشتند. اکنون ما در دنیای زندگی می کنیم که دیگر واقعاً از کوزه های سفالی استفاده نمی کنیم. ما تمایل داریم از بطری های پلاستیکی یا شیشه های شیشه ای برای قرار دادن اشیا در آن استفاده کنیم. زمانی را به یاد می آورم که سفال سازی همه کاره بود ما لیوان های سفالی یا سفالی، مجموعه های ظروف سفالی و ظروف قابلمه ای داشتیم. فکر می کنم - هنوز یک سینی غوطه وری سفالی یا سفالی و ظرف کیش دارم. هنوز هم امروزه از آنها برای پخت و پز استفاده می شود - به تاجین های آفریقای شمالی فکر کنید. گاهی اوقات در باغ گلدان های سفالی داریم. وقتی به همه چیزهایی که از خاک رس استفاده کرده ایم فکر می کنم، به نظر می رسد که تمام محتویات آن باید به اشتراک گذاشته شود - غذا، نوشیدنی، گیاهان. پل می گوید: ما مانند کوزه های سفالی هستیم. معمولی، در واقع رایج، کاربردی، برای نگه داشتن چیزی ضروری برای زندگی استفاده می شود. و شکننده، به راحتی شکسته می شود. هدف از چنین کوزه های سفالی نگهداری گنج است. محتویات کوزه گلی به گفته پولس از خود کوزه مهمتر است. پس گنجی که به آن اشاره می کند چیست البته گنجینه انجیل است، پیام عشق خدا به جهان که در عیسی آشکار شده است. چنین پیامی امید و قدرت ما است و ما را قادر می سازد تا از زمان های لمسی عبور کنیم.

همانطور که با هم به فکر کردن ادامه می دهیم، از شما می خواهم که یک تکه گل بردارید و یک گلدان نگینی درست کنید. خاک رس را بردارید و به شکل توپ در آورید. حالا انگشت شست خود را به وسط آن فشار دهید. به آرامی دیوارها را بین انگشت شست و انگشت خود فشار دهید تا دیوارها یا طرفین را تشکیل دهند. سعی کنید آن را به طور یکنواخت انجام دهید و آن را خیلی نازک نکنید. وقتی به آنچه دیگران می سازند نگاه می کنید، متوجه می شوید که هیچ یک از آنها یکسان نیستند، همه آنها متفاوت هستند، شکل ها، اندازه های متفاوت - منحصر به فرد. ممکن است کمی عجیب به نظر برسند آنها ممکن است شکننده به نظر برسند، حتی ممکن است ترک هایی داشته باشند. بیایید دوباره به این

فکر کنیم که پولس ممکن است از اینکه ایمانداران مانند کوزه های گلی هستند، چه منظوری داشته باشد. آنها توسط شخصی ساخته شده اند، در این مورد خداوند، خدای صنعتگر هر کوزه را با عشق درست کرده، برای شکل دادن هر کوزه وقت گذاشته است و هر کوزه ای متفاوت است اما در نظر سازنده به همان اندازه زیباست. این همان چیزی است که ما با عشق توسط خدا به شکل ها و اندازه های مختلف شکل گرفته ایم، منحصر به فرد اما همه به یک اندازه دوست داشته می شوند و خداوند از آنها استفاده خواهد کرد. همه این کوزه ها حاوی گنج هستند، و آن گنج، مژده، انجیل، پیام عشق خدا به جهان است. یک پیام عاشقانه پیام بخشش پیام شمول. پیام خوش آمدگویی پیام آشتی پیام وحدت پیام مهربانی پیام پذیرش پیام صلح. واقعاً شگفت انگیز است که خداوند خاص ترین پیام خود را در ما (کوزه های سفالی) قرار داده است، پیامی که گوش ها را گزگز می کند. کوزه ها ممکن است کمتر از حد کامل و حتی کمی شکننده و ترک خورده باشند، اما حاوی این امید هستند که خدا به ما می دهد و ما را دوست می دارند. این عشق است که ما را از هر موقعیتی که در آن قرار بگیریم عبور می دهد. کوزه های سفالی فقط نگهدارنده موقت محتویات بودند، آرد باید استفاده می شد، روغن ریخته می شد گنجی که در درون خود داریم نباید دریغ کنیم، نمی توانیم آن را برای خود نگه داریم، امیدی است که از آن استفاده می کنیم، اما باید آن را تقسیم کرد. ما آن را به چالش می کشیم تا راه هایی بیابیم تا اجازه دهیم آنچه در کوزه های سفالی موجود است جاری شود و مورد استفاده قرار گیرد. چگونه می توانیم گنجی را که در اختیار داریم به نفع دیگران بریزیم؟ چگونه می توانیم به یکدیگر کمک کنیم تا آن گنج را بیرون بریزیم؟ آیا حاضریم شکسته شویم تا گنج بیرون بریزد؟ آیا می توانیم ببینیم که پیام محبت خدا فقط به طور موقت یا به طور موقت توسط ما گرفته می شود و برای دیگران سرازیر می شود، با دیگران به اشتراک گذاشته می شود، و برای ساختن دیگران استفاده می شود؟ آیا می توانیم خود را ظرفی ببینیم که نور را نگه می دارد تا تاریکی رانده شود؟ به عنوان کلیسا ممکن است کوچک باشیم، ممکن است شکننده باشیم، حتی کمی شکسته، ممکن است احساس کنیم همه چیز به ما فشار می آورد، اما در درون خود گنج بزرگی داریم، عشق به خدا که امید و امید ما برای کل است. جهان ما کوزه های گلی هستیم منحصر به فرد و در عین حال معمولی، ساخته شده توسط خدا، متفاوت از دیگری، کمی ترک - خورده و بداخلاق، اما در درون همه ما بزرگترین گنج را داریم، عشق به خدا و آن عشق نمی تواند در کوزه بماند، باید ریخته شود. برای بقیه